

św. Walenty

Walenty (imię to znaczy „silny”, „zdrowy”) żył w III w. Był biskupem Terni (miasto koło Rzymu), a z wykształcenia lekarzem. Przypisuje się mu, między innymi, cudowne uleczenie chłopca ze skrzywienia kręgosłupa. Miał ponoć zwyczaj obdarowywać kwiatami przechodzących do jego domu ludzi, miały one później przynosić szczęście w małżeństwie. Kiedy cesarz rzymski Klaudiusz II Gocki zakazał młodym mężczyznom żenić się bez zezwolenia, bo uważał, że kawalerowie są lepszymi żołnierzami w armii cesarskiej, Walenty w tajemnicy udzielał zakochanym ślubów. Został za to wtrącony do więzienia za czasów cesarza Aureliana w 268 r. Według legendy w więzieniu poznał córkę jednego ze strażników i zakochał się w niej (dawniej duchowni mogli się żenić). Ukochana była niewidoma i Walenty w cudowny sposób przywrócił jej wzrok. Dzięki temu cała jej rodzina przeszła na chrześcijaństwo. Kiedy dowiedział się o tym cesarz, podpisał na Walentego wyrok śmierci. Podobno tuż przed egzekucją Walenty przesłał ukochanej ostatni liścik podpisany: „Od Twojego Walentego”. Egzekucję wykonano 14 lutego 269 lub 270 r.

Od tego czasu 14 luty stał się zwyczajowym dniem zakochanych. Nie było to wielką nowością w starożytnym Rzymie, gdyż wtedy w połowie lutego obchodzono wiosenne święto bogini rzymskiej Junony, opiekunki małżeństw i rodzin, oraz luperkalia, święta bóstw Luperkusa i Faunusa. Zwyczaje i obrządków z nimi związane zniesiono dopiero w V wieku i zastąpiono obchodami dnia św. Walentego. Walenty został patronem zakochanych, a także pokoju, pszczelarzy oraz padaczki i podagry.

Dlaczego połowa lutego zapowiada już wiosnę? Otóż około 14 lutego ptaki w Europie zaczynają łączyć się w pary i zakładać gniazda. Ludziom już w dawnych czasach skojarzyło się to z małżeństwem i zakładaniem rodziny. Data więc jak najbardziej trafna.

Ciekawostki walentynkowe

Za pierwszą walentynkę uważa się wiersz miłosny wysłany do żony z okazji dnia św. Walentego przez poetę, Karola, Księcia Orleańskiego w 1415 roku z więzienia w Tower, w którym był osadzony, a jego samego za pierwszego nadawcę walentynki. Kartka przechowywana jest w British Museum.

Za pierwszą nadawczynią walentynki uważa się rycerską córkę, Margery Brews, która w lutym 1477 roku pisząc do narzeczonego list, dołączyła do niego krótki wiersz miłosny własnego autorstwa.

Wróżby walentynkowe dotyczą oczywiście przyszłego męża bądź żony.

🕯 Z woreczka napełnionego nasionami (stosowano konopie lub ziarenka ryżu) należało nabrać garść i rzucać je przez ramię w stronę szerokiego naczynia wypełnionego wodą. Z wzoru, w który ułożyły się na wodzie nasiona odczytywano imię lub zawód ukochanego. Jeśli układał się w literę, wnioskowano o pierwszej literze imienia.

🕯 Jeśli chciało się poznać twarz ukochanego w noc poprzedzającą 14 lutego należało pod poduszkę włożyć krwawnik pospolity, a przed snem poprosić Walentego o pomoc w ujzeniu we śnie twarzy przyszłej prawdziwej miłości.

🕯 Wypisywano imiona dziewcząt i chłopców, a następnie wrzucano je do osobnych dzbanów. Młodzieniec sięgał po imię dziewczyny, a panna po imię chłopca. Jeśli byli sobie przychylni, tworzyli parę, często zakończoną małżeństwem.

W wielu krajach drobne prezenty ofiarowuje się nie tylko ukochanej osobie, ale także każdemu, kogo darzy się sympatią oraz rodzinie. Najczęściej w prezencie przesyła się słodczyce, kwiaty, serduszka, a także bardzo popularne kartki walentynkowe.

